

Στην θαλασσοφίλητη αδούλωτη Κερύνεια και στους πρόσφυγες Κερυνειώτες

Την κούρσεψαν οι βάρβαροι λαβώσαν το κορμί της,
μα παραμένει αδούλωτο το πνεύμα κι η ψυχή της.
Ο πόνος κι η απόγνωση καίνε τα σωθικά της,
μα σαν η λάβα ξεχυθεί θα λυώσει τα δεσμά της.

Με τις χρυσές ακρογιαλιές τ' απάνεμο λιμάνι,
λάμπει μες στη Μεσόγειο πανέμορφο κοράλλι,
λεμονανθοί ευωδιαστοί κοσμούν το μέτωπό της,
και προσδοκά αμίλητη να φύγει ο εχθρός της.

Αυτοί που τώρα κατοικούν είναι και θάνατι ξένοι,
τους νόμιμους κατοίκους της για πάντα θα προσμένει.
Πρόσφυγες εις τον τόπο τους που ζουν με μιάν ελπίδα,
να πάνε στην Κερύνεια τους, την λατρευτή πατρίδα.

Στους τάφους των προγόνων τους να παν να γονατίσουν,
τα ματωμένα χρώματα να σκύψουν να φιλήσουν,
και να ευχηθούν στον Ύψιστο μέσα απ' τη ψυχή τους,
να σώσει την Κερύνεια τους και όλο το νησί τους.

Παντελής Κούρος